

УДК 007 : 304 : 070 (410)

**КОЛОНКА ЯК ФОРМА ЖУРНАЛІСТСЬКОЇ ТВОРЧОСТІ.
(НА ПРИКЛАДІ ЙОГО АВТОРСЬКОЇ КОЛОНКИ В
ЛОНДОНСЬКІЙ ГАЗЕТІ “ДЕЙЛІ МІРРОР”, 60-ТІ РОКИ ХХ СТОЛІТТЯ)**

Олена Деяк-Якобишин

Інститут журналістики

Київського національного університету імені Тараса Шевченка

Досліджується еволюція публіцистичної думки британського журналіста Уільяма Нейла Коннора, автора персональної колонки в лондонській газеті “Дейлі міррор” у 60-х роках минулого століття.

Ключові слова: колумніст, колумністика, “Дейлі міррор”, лондонська газета, британський, журналістський твір, публіцистична думка.

Мета дослідження полягає у з’ясуванні суті понять “колумніст” і “колумністика” (на прикладі творчості британського публіциста Уільяма Нейла Коннора).

Реалізація поставленої мети у цій науковій статті передбачає розв’язання наступних завдань:

2) дослідити творчий доробок 50-их рр. У. Н. Коннора, який писав під псевдонімом Касандра.

Огляд наукової літератури стосовно теми дослідження. Свої погляди щодо колумністики у вітчизняній спеціальній літературі висловлювали Л. Звєдівська, О. Морозова, Ю. Нестеренко, Н. Остапенко. Однак їхні теоретичні міркування лежать винятково у площині авторської колонки як жанру – щоправда, так до кінця і не зрозуміло, якого саме: чи то з групи аналітично-публіцистичних, чи то з групи художньо-публіцистичних.

Надійним методологічним підґрунтям служать сучасні наукові праці, присвячені теорії публіцистики, Й. Лося, Т. Лильо, Ю. Шаповала, В. Лизанчука, В. Крупського, М. Нечиталюка, О. Кузнецової, В. Шкляра, А. Чічановського, О. Глушка, Ю. Ярмиша та ін. У свою чергу, їх покривають праці, присвячені теорії журналістики, теорії та методиці журналістської творчості, авторами яких є Д. Прилюк, В. Здоровага, А. Москаленко, Є. Прохоров, С. Корконосенко, Л. Кройчик та ін.

Висновки. Уільям Нейл Коннор (26 квітня 1909 р. – 6 квітня 1967 р.) народився й виріс у невеличкому містечку Деррі. Через слабкий зір Королівський флот утратив в його особі справного моряка. Керівник копірайтерського агентства Уолтер Дж. Томпсон узяв юнака на посаду автора рекламних повідомлень. Через шість років – нова робота в більш престижному

копірайтерському агентстві Х. Дж. Бартоломью, де Білл (так Коннора називатимуть усе життя) відточив манеру письма, ніби передчуваючи власну колонку в «Дейлі Міррор». Серед усіх британських колумністів «доінтернетної доби» найбільш відомим і впливовим був колумніст лондонської газети «Дейлі міррор» У. Н. Коннор, який у своїй колонці підписував твори псевдонімом Кассандра.

Коннор, за двадцять років журналістської праці, заслужив повагу та довіру читачів «Дейлі міррор». За цей же час він ще більше загострив свої відомі іронічно-саркастичні випадки у бік колег по цеху чи політиків. Так, в черговій колонці Кассандра написав щось на кшталт некролога за редактором «Дейлі Експрес» лордом Бівербруком. Лорда усі знали як грізного, прискіпливого до дрібниць керівника, а підлеглі та й колеги потай зізнавалися, що й після смерті продовжують боятися Бівербрука, але все одно поважають професіонала. Кассандра зумів відчутти істинне ставлення до журналіста, завершивши колонку словами: «Вони сумуватимуть за ним не дивлячись на його ремесло, його жагу до влади, його скрипучий голос та іронічну усмішку».[1]

Коннор стежив і за навчальною літературою. Щойно у світ вийшла книга «Математика легко», Кассандра відразу ж поділився з читачами своїми думками з цього приводу. Зі слів журналіста книга непогана, але ж назва? Як можна назвати підручник на півтисячі сторінок з величезною кількістю різноманітних формул «Математика легко»? Пора називати речі своїми іменами. Далі автор поринув у нетрі математичної науки і зізнався, що навіть арифметика була для нього складною. «Я був готовий зрозуміти, що віднявши від трьох яєць два, залишиться одне яйце. Я був готовий зрозуміти, що два яйця плюс одне дорівнює три яйця. Я навіть був готовий до того, що від трьох яєць відняти три, то їх залишиться нуль. Але я не був готовий до того, що якщо від трьох яєць відняти чотири, то буде мінус одне яйце. Де це яйце мінус один, зробіть мені з нього омлет.» Саме так писав найбільш народний автор Британії.[2]

Болючою темою для народу, як завжди, були гроші. На прикладі спортсмена, чемпіона з боксу Джо Луї, який 25 разів захищав свій титул, Кассандра розповів читачам як важливо пам'ятати коли і, головне, скільки коштів ви брали в борг. Так, чемпіон на заході своєї кар'єри дізнався, що на ньому висить борг у півмільйона доларів, а також відсотки за нього. Коннор підрахував, що протягом найближчих кілька років боксер має віддавати Дяді Сему по сто тисяч доларів щорічно і все одно залишатиметься винним. Проте долею чемпіона зацікавилися вболівальники і написала колективне звернення до президента Ейзенхауера, аби той посприям скасуванню боргу чи, хоча б, відсотків. Відповідь не надійшла. Автор застерігає читачів і закликає їх бути уважними до своїх фінансових справ.[3]

Продовжуючи тему грошей, Коннор взявся за дослідників, які працюють на кошти платників податків. Зокрема, він пише про безглузді дослідження, результати яких порівнює з кішкою, яка приносить вбиту мишу під двері хазяям. Так і дослідники спочатку змайструють атомну бомбу, а потім залишають її на порозі історії. І платять за це кожен з власної кишені. [6] А платять британці багато. Кассандра констатує, що поки податку немає лише на

народження дитини, але як тільки вона вперше закричить, її відразу ж обкладають податками. Така ситуація зберігатиметься до могили. «Людина обкладена податками на вівтарі і в могилі. Вона оподатковується на дорогах, в магазинах, в пабах, в кіно, на роботі і відпочинку. Земля, на якій вона стоїть, оподаткована, і лише повітря та сонячне світло ще безкоштовні.» Проте і на сонце вже звернули увагу. Якийсь містер Гардінер винайшов спосіб обігрівати оселю за допомогою сонця, що значно дешевше за традиційне вугілля. Він вирішив запатентувати свій винахід, а таким чином і сонячне світло і накласти податки на усіх, хто користуватиметься цим ресурсом. Сонячне світло оподатковане частиною VI, главою 11 Закону «Про податок на прибуток.» У ситуації, що склалася, розбираються правоохоронці.[4]

Згадуючи про податки, Кассандра засумував за відміненим законом про накладання штрафів на тих, хто носить вуса та бороди. Коннор резонно зазначає, що, можливо, якби такий закон продовжував діяти світ минула б загроза Гітлера, Сталіна, Маркса...[5]

Недарма Уільям Нейл Коннор, який підписував свої твори псевдонімом Касандра у «Дейлі міррор», мав найбільший авторитет серед читачів. Він правдиво, принципово й послідовно відстоював інтереси усіх верств британського суспільства, приділяючи особливу увагу робітникам, низькооплачуваним категоріям трудівників, учням, пенсіонерам, безробітним тощо. Це, безперечно, додавало Касандрі популярності серед його читачів. Аудиторія колонки “Cassandra says” у результаті отримуваних від У. Н. Коннора фактів сама доходила висновків про недолугість внутрішньої та зовнішньої політики британського кабінету. “Податки підвищуються, а життєво важливі завдання не вирішують; наші кошти йдуть на безглузді досліди і вже видають закони, що відбирають у нас сонячне світло”, – такими думками обмінювалися лондонці у своїх домівках після виходу чергових колонок Касандри. І уряд не міг не дослуховуватись до того, що писав британський колумніст. Відміна повторного приїзду Івана Серова не обійшлася без сформованої громадської думки, до чого доклала зусиль редакція “Дейлі міррор” та один з її провідних колумністів Уільям Нейл Коннор, якого переважна більшість пересічних мешканців британської столиці знала, як Касандру. А Касандра завжди скаже правду, якою б гіркою вона не була, в очі будь-якому можновладцеві. Касандра й надалі залишався голосом британського народу.

Перспективи подальших досліджень. У подальших дослідженнях планується комплексно дослідити всю публіцистичну творчість британського колумніста Уільяма Нейла Коннора.

-
1. Cassandra says // Daily Mirror. — 1956. — March 20.
 2. Cassandra says // Daily Mirror. — 1957. — February 11.
 3. Cassandra says // Daily Mirror. — 1957. — February 12.
 4. Cassandra says // Daily Mirror. — 1957. — February 26.
 5. Cassandra says // Daily Mirror. — 1957. — February 28.
 6. Cassandra says // Daily Mirror. — 1956. — March 23.

**COLUMN AS A FORM JOURNALISTIC WORK.
(FOR EXAMPLE HIS EDITORIAL COLUMN IN THE LONDON
NEWSPAPER "DAILY MIRROR", 60-IES OF XX CENTURY)**

Elena Yakobyshyn

Institute of Journalism

Kyiv National Taras Shevchenko University

We study the evolution of journalistic opinions British journalist William Neil Connor, author of the personal column in the London newspaper "Daily Mirror" of 60's of last century.

Keywords: columnist, column, "Daily Mirror" newspaper in London, UK, journalistic work, journalistic opinion.

**КОЛОНКА КАК ФОРМА ЖУРНАЛИСТСКОЙ ТВОРЧЕСТВА.
(НА ПРИМЕРЕ ЕГО АВТОРСКОГО КОЛОНКИ В ЛОНДОНСКОЙ
ГАЗЕТЕ "ДЕЙЛИ МИРРОР", 60-Е ГОДЫ XX ВЕКА)**

Елена Деяк-Якобишин

Институт журналистики

Киевского национального университета имени Тараса Шевченко

Исследуется эволюция публицистической мысли британского журналиста Уильяма Нейла Коннора, автора персональной колонки в лондонской газете "Дейли миррор" в 60-х годах прошлого века.

Ключевые слова: колумнист, колумнистика, "Дейли миррор", лондонская газета, британский, журналистское произведение, публицистическая мысль.

Стаття надійшла до редколегії 23.12.12

Прийнята до друку 10.01.13